

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 135/2023
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ

Τακτική Διαδικασία

*****

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Αλεξανδρούπολης
που ορίστηκε με πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών
Αλεξανδρούπολης και τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 9 Μαΐου 2023, για να δικάσει
την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος: Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και διακριτικό τίτλο
«ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ» με ΑΦΜ 999538617 και αριθμό ΓΕΜΗ 161712601000 που
εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Κοραή αριθμός 3, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, το
οποίο, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, δεν εκπροσωπήθηκε, ο δε πληρεξούσιος
δικηγόρος του (ΔΣ Θεσσαλονίκης ΑΜ) κατέθεσε εμπρόθεσμα
προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ.

Της εναγόμενης: με ΑΦΜ η
οποία έχει την ιδιοκτησία, διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμον ευθύνη
λειτουργίας της ατομικής επιχείρησης, που εδρεύει στην Αλεξανδρούπολη, επί της
οδού ήτοι της καφετέριας με το διακριτικό τίτλο
που λειτουργεί στην ίδια ως άνω διεύθυνση, η οποία κατά τη συζήτηση της
υπόθεσης, δεν εκπροσωπήθηκε, ο δε πληρεξούσιος δικηγόρος του
(ΔΣ Θεσσαλονίκης ΑΜ) κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις κατ'
άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ.

Το ενάγον ζητά να γίνει δεκτή η από 25.10.2022 αγωγή του, που νόμιμα
απευθύνεται στο Δικαστήριο αυτό, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης Τ 42/26.10.2022,
για δε την τυπική συζήτηση της υπόθεσης ορίστηκε δικάσιμος, η αναφερόμενη στην
αρχή της παρούσας. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι διάδικοι παραστάθηκαν
όπως αναφέρεται ανωτέρω.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 του ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Φ.Ε.Κ. Α 25/04.03.1993), οι πνευματικοί δημιουργοί με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία που περιλαμβάνει ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα), σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 6 § 1, ο δημιουργός ενός έργου είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του έργου. Στο άρθρο 2 ορίζεται ότι ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενο ή χωρίς, τα θεατρικά έργα, με μουσική ή χωρίς, τα έργα των εικαστικών τεχνών, στα οποία περιλαμβάνονται τα σχέδια, τα έργα ζωγραφικής και γλυπτικής, τα χαρακτηριστικά έργα και οι λιθογραφίες, οι εικονογραφήσεις κ.λπ. Εννοιολογικό στοιχείο του έργου, ως αντικειμένου πνευματικής ιδιοκτησίας, είναι η πρωτοτυπία του, ήτοι η στατιστική του μοναδικότητα, η οποία αποτελεί έκφραση της προσωπικότητας του δημιουργού. Κατ' άλλη διατύπωση, πρωτοτυπία είναι η κρίση ότι, κάτω από παρόμοιες συνθήκες και με τους ίδιους στόχους, κανένας άλλος δημιουργός, κατά λογική πιθανολόγηση, δεν θα ήταν σε θέση να δημιουργήσει έργο όμοιο ή ότι αυτό παρουσιάζει μια ατομική ιδιομορφία ή ένα ελάχιστο όριο «δημιουργικού ύψους», κάποια απόσταση δηλαδή από τα ήδη γνωστά ή αυτονόητα. Το αν ένα πνευματικό δημιούργημα είναι και πρωτότυπο έργο ή όχι αποτελεί πραγματικό ζήτημα, υποκείμενο σε απόδειξη (βλ. ΑΠ 537/2010, ΕφΑθ 1567/2014 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, τα δικαιώματα αυτά (ηθικό και περιουσιακό) περιλαμβάνουν τις εξουσίες που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4. Σύμφωνα με το άρθρο 4: «1. Το ηθικό δικαίωμα δίνει στο δημιουργό ^{ιδίως τις} εξουσίες: ... β) της αναγνώρισης της πατρότητάς του πάνω στο έργο και ειδικότερα την εξουσία που απαιτεί στο μέτρο του δυνατού τη μνεία του ονόματός του, στις αντίτυπα του έργου του και κάθε δημόσια χρήση του έργου του ή αντίθετα να κρατάει την ανωνυμία του ή να χρησιμοποιεί ψευδώνυμο, γ) της απαγόρευσης κάθε παραμόρφωσης, περικοπής ή άλλης τροποποίησης του έργου, καθώς και κάθε προσβολής του δημιουργού οφειλόμενης στις συνθήκες παρουσίασης του έργου, στο

κοινό, ... 3. Το ηθικό δικαίωμα είναι ανεξάρτητο από το περιουσιακό δικαίωμα και παραμένει στο δημιουργό, ακόμα και μετά τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος». Σύμφωνα με το άρθρο 12 § 2, το ηθικό δικαίωμα είναι αμεταβίβαστο μεταξύ ζώντων και μόνο μετά το θάνατο του δημιουργού, περιέρχεται στους κληρονόμους του, που οφείλουν να το ασκούν σύμφωνα με τη θέληση του δημιουργού, εφόσον τέτοια θέληση έχει ρητά εκφρασθεί. Κατά δε το άρθρο 65 §§ 1 και 2 του ν. 2121/1993, σε κάθε περίπτωση προσβολής ή επαπειλούμενης προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ο δημιουργός μπορεί να αξιώσει κατά περίπτωση την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον, ενώ όποιος υπαίτιως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Οι προαναφερόμενες αξιώσεις από την υπαίτια και παράνομη προσβολή του πνευματικού δημιουργήματος δύνανται να ασκηθούν σωρευτικά (βλ. ΑΠ 649/2013, ΑΠ 1369/2011, ΕφΘεσ 71/2018, ΕφΠειρ 752/2014 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης δικαιούται και ο δημιουργός, ανεξαρτήτως εάν έχει μεταβιβάσει το περιουσιακό δικαίωμα επί του έργου, καθώς διά της παράνομης και υπαίτιας προσβολής προσβάλλεται το ηθικό δικαίωμά του επί του έργου (βλ. ΕφΠειρ 752/2014 ό.π., ΕφΑθ 6520/2008, ΕφΑθ 711/2008 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Με τη συγκεκριμένη διάταξη ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικά η ρύθμιση του άρθρου 914 του ΑΚ, καθώς και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ', 59, 60 εδ. β' και 932 του ίδιου Κώδικα. Η προσβολή απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος, όπως το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, συνιστά πράξη παράνομη και εφόσον γίνεται υπαίτια, συνιστά αδικοπραξία συντρεχούσης και της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παράνομης πράξης και της ζημίας, επειδή ενέχει αφ' εαυτής εναντίωση προς την αποκλειστική εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή το γεγονός της επέμβασης δημιουργεί και την παράνομη πράξη κατ' άρθρ. 914 του ΑΚ και την ειδική διάταξη του άρθρου 65 του ν. 2121/1993. Γενικά ως παράνομη προσβολή ισχύει κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δικαιούχου και γίνεται χωρίς την άδειά του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Το άρθρο 65 του ν. 2121/1993 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 του ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται, όπου η ως άνω ειδική διάταξη αφήνει κενά

και στο βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις των άρθρων 63 επ. του ν. 2121/1993. Η υπαιτιότητα του υπόχρεου, τα στοιχεία της οποίας ορίζονται από τη διάταξη του άρθρου 330 του ΑΚ, κατά την οποία απαιτείται δόλος ή αμέλεια αυτού, απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο (βλ. ΑΠ 649/2013 ό.π.). Επειδή η επέμβαση στο δικαίωμα είναι κατ' αρχήν πράξη παράνομη, ο δικαιούχος δεν οφείλει να αποδείξει το γεγονός ότι η προσβολή έγινε χωρίς την άδειά του ή ότι συντρέχει άλλος λόγος άρσης του παρανόμου. Η ίδια, δηλαδή, η φύση του απόλυτου δικαιώματος καθιερώνει ένα οιονεί μαχητό τεκμήριο ότι κάθε πράξη προσβολής που γίνεται χωρίς τη συναίνεση ή άδεια του δικαιούχου, είναι παράνομη και εκείνος, ο οποίος αρνείται τη συνδρομή της προσβολής, οφείλει να το αποδείξει. Τεκμαίρεται, επομένως, η παρανομία της επέμβασης στο απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα και ο εναγόμενος προσβολέας που αρνείται τη συνδρομή της προσβολής, θα πρέπει να ισχυριστεί κατ' ένσταση και να αποδείξει τα γεγονότα, που αποκλείουν τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής (βλ. ΕφΘεσ 71/2018, ΕφΑθ 1567/2014, ΕφΠατρ 1145/2007 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ακόμη, το άρθρο 932 ΑΚ ορίζει ότι σε περίπτωση αδικοπραξίας (914 ΑΚ) ανεξάρτητα από την αποζημίωση για περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά τη κρίση του, χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης, για τον παθόντα προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή τον στερηθέντα την ελευθερία του. Έτσι, από την προαναφερόμενη διάταξη (932) παρέχεται στο Δικαστήριο η δυννητική ευχέρεια κατά την ελευθέρα εκτίμησή του (ΑΠ 115/2012, ΝοΒ 60. 1213, ΑΠ 668/2011, ΕλλΔνη 52.1336, ΑΠ 352/2010, ΝοΒ 58.2253), όπως, ύστερα από εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, που τίθενται από το διάδικο υπόψη του και με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, επιδικάζει ή όχι χρηματική ικανοποίηση, αν κρίνει, ότι επήλθε στον αδικηθέντα ηθική βλάβη, καθορίζοντας συγχρόνως και το ποσό, που θεωρεί εύλογο (ΟΛΑΠ 13/2002, ΕλλΔνη 43.694, ΑΠ 115/2012, ΝοΒ 60.1213, ΑΠ 668/2011, ΕλλΔνη 52.1336, ΑΠ 352/2010, ΝοΒ 58.2253, ΑΠ 1053/2004, ΕΕΝ 2005.71, ΑΠ 1256/2004 ΕλλΔνη 45.1349) και χωρίς την υπαγωγή του πορίσματος σε νομική έννοια, ώστε να μπορεί να νοηθεί εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου, είτε ευθέως είτε εκ του πλαγίου (ΑΠ 65/2013, ΝοΒ 61.1861). Η επιδίκαση της χρηματικής, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης, προϋποθέτει σημαντική προσβολή της προσωπικότητας, γι' αυτό και ο Δικαστής, για το

σχηματισμό της αξιολογικής του κρίσης, οφείλει να εκτιμήσει όλα τα υπόψη και για τη συγκεκριμένη περίπτωση περιστατικά, ειδικότερα δε την έκφανση της προσωπικότητας, κατά της οποίας στρέφεται η προσβολή, τη βαρύτητα του πταίσματος του υπαιτίου, τον τόπο, χρόνο και διάρκεια της προσβολής, το επάγγελμα, την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των μερών και την τυχόν δημοσιότητα της προσβολής και την συμπεριφορά του υπευθύνου μετά την αδικοπραξία (βλ. Γ ε ω ρ γ ι ά δ η εις Γεωργιάδη/Σταθόπουλο, ΑΚ ΙV άρθρ. 932, αριθ. 22 επ. σ. 819, ΑΠ 1735/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 47/2010, ΑΠ 133/2006, ΕΛΛΔνη 47.470, ΑΠ 1256/2004, ΕφΑθ 3498/2011, ΕΛΛΔνη 53.778). Εξάλλου, το άρθρο 25 § 1 του Συντάγματος, εισάγοντας ως νομικό κανόνα την «αρχή της αναλογικότητας», επιβάλλει σε όλα τα κρατικά όργανα, συνεπώς και τα δικαιοδοτικά, κατά τη στάθμιση των εκατέρωθεν δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, να λαμβάνουν υπόψη τους την εκάστοτε αντιστοιχία μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του σκοπού που επιδιώκεται εκάστοτε (Ολ. ΑΠ 9/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΟΛΑΠ 43/2005, ΑΠ 1141/2013, Αρμ 2014.1116, πρβλ και ΕΔΔΑ: ..... κατά Γαλλίας, απόφ. της 3.12.2002). Έτσι, σε περίπτωση προσδιορισμού του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, το δικαστήριο, δεν πρέπει μεν να υποβαθμίζει την απαξία της πράξεως επιδικάζοντας χαμηλό ποσό, όμως συγχρόνως δεν πρέπει, με ακραίες εκτιμήσεις, να καταλήγει σε εξουθένωση του ενός μέρους και αντίστοιχο υπέρμετρο πλουτισμό του άλλου, διότι τούτο υπερακοντίζει το σκοπό που επεδίωξε ο νομοθέτης, ήτοι την αποκατάσταση της τρωθείσας διά της αδικοπραξίας κοινωνικής ειρήνης (ΑΠ 132/2006, Αρμ 2006.757).

II. Κατά τη διάταξη του άρθρου 3 του Ν. 4481/2017, Ορισμοί (άρθρα 3 περιπτώσεις α, β-ε, στ, η-ιδ και 36 παράγραφος 1 της Οδηγίας), Για τους σκοπούς των άρθρων 1 έως 54 εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί: α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας»

νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του. γ. ..., δ. Ως «δικαιούχος» νοείται οποιοδήποτε πρόσωπο ή οντότητα, εκτός από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, που κατέχει δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα ή το οποίο, δυνάμει συμφωνίας για την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων ή εκ του νόμου, δικαιούται μερίδιο των εσόδων που προκύπτουν από τα δικαιώματα, ε. Ως «μέλος» νοείται δικαιούχος ή οντότητα που εκπροσωπεί τους δικαιούχους, συμπεριλαμβανομένων άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ενώσεων δικαιούχων, ο οποίος πληροί τους όρους του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για την εισδοχή και εγγραφή μέλους και γίνεται δεκτός από αυτόν, στ. Ως «καταστατικό» νοείται η ιδρυτική πράξη και το καταστατικό, οι κανόνες ή το συστατικό έγγραφο ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ζ. Ως «αντικείμενο προστασίας» νοούνται τα αντικείμενα εκείνα που προστατεύονται με συγγενικό δικαίωμα σύμφωνα με το ν. 2121/1993, η. Ως «άδεια λειτουργίας» νοείται η απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την οποία επιτρέπεται η λειτουργία οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας και ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50, θ...., ι. ..., ια...., ιβ..., ιγ. Ως «χρήστης» νοείται κάθε πρόσωπο ή οντότητα που εκτελεί πράξεις που υπόκεινται στην άδεια των δικαιούχων, στην αμοιβή των δικαιούχων ή στην καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους και το οποίο δεν ενεργεί υπό την ιδιότητα του καταναλωτή, ιδ. Ως «ρεπερτόριο» νοούνται τα έργα ή αντικείμενα προστασίας σε σχέση με τα οποία ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαχειρίζεται δικαιώματα. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 4481/2017, «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους:

α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή/και εύλογη,

αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 Ν.2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ε) ασκούν το δικαίωμα του δικαιούχου να παρέχει άδεια ή να αρνείται την παροχή άδειας, σε επιχείρηση εκμετάλλευσης καλωδιακού δικτύου για την αναμετάδοση εκπομπής μέσω καλωδίου ή άλλων υλικών αγωγών σύμφωνα με το άρθρο 35 του ν. 2121/1993, στ) συνάπτουν συμβάσεις εκπροσώπησης και ενημερώνουν τους άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σχετικά με τα έσοδα, τις κρατήσεις, τις χορηγηθείσες άδειες καθώς και με κάθε άλλη πληροφορία που αφορά στη διαχείριση δικαιωμάτων δυνάμει των συμβάσεων αυτών και η οποία προβλέπεται στον παρόντα νόμο ή στο ν. 2121/1993, ζ) παρέχουν σε δικαιούχους, σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης στο πλαίσιο συμβάσεων εκπροσώπησης και σε χρήστες - ακόμη και δυνητικούς-τις πληροφορίες, οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 25 έως 27, η) δημοσιοποιούν και αναρτούν στις ιστοσελίδες τους τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 28, θ)...., ι)...., ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογιών, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα, ιγ) ενεργούν με σύμπραξη της δημόσιας αρχής ή κατά τη διαδικασία του άρθρου 64 του ν. 2121/1993, τους αναγκαίους ελέγχους σε καταστήματα πώλησης ή ενοικίασης ή δανεισμού αντιτύπων ή δημόσιας εκτέλεσης των έργων που προστατεύουν για να διαπιστώνουν αν οι πράξεις αυτές δεν προσβάλλουν τα δικαιώματα των δικαιούχων. Ακόμη κατά τη διάταξη του άρθρου 7 του Ν. 4481/2017 ορίζεται: Τεκμήρια. 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί

συλλογικής προστασίας, τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων, επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν.2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιο τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους. Με βάση τη διάταξη αυτή, θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί, κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτο δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την

κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπομένων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας, έτσι, σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί, για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο της ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων [ημεδαπών ή αλλοδαπών] και του έργου αυτών, καθώς και το πολύ, η δειγματοληπτική αναφορά αυτών και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνισης της επί μέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού, σύμφωνα με την τελευταία ως άνω προαναφερόμενη διάταξη, ο ενάγων οργανισμός, νομιμοποιείται και μπορεί πάντα να ενεργεί, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό του και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζει κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τον συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους [ημεδαπούς ή αλλοδαπούς] (βλ. ΑΠ 1369/2011, ΕφΑθ 472/2009, ΕφΘεσ 2187/2008 δημοσιευμένες στην Τ.Ν.Π. «ΝΟΜΟΣ», οι οποίες αναφέρονται στην καταργηθείσα διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α του ν. 2121/1993, η οποία ήταν όμοια στο περιεχόμενο με την νυν ισχύουσα).

Με την κρινόμενη αγωγή του και κατά την εκτίμηση του δικογράφου, το ενάγον εκθέτει ότι είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων και που έχει καταστατικό του σκοπό τη διαχείριση και προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και ότι του έχει ανατεθεί από τα μέλη του (μουσικούς, συνθέτες, στιχουργούς κ.λπ.) να καταρτίζει συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζει στους δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή, να εισπράττει την αμοιβή και να κατανέμει μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά, να προβαίνει σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για την νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων ή των δικαιοδόχων τους, να χορηγεί άδεια για την δημόσια εκμετάλλευση των έργων των δημιουργών κ.λπ. Ότι έχει συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτόν αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες έχει όλες τις παραπάνω

εξουσίες και αρμοδιότητες σχετικά με τα έργα των αλλοδαπών πνευματικών δημιουργών για όλη την ελληνική επικράτεια. Ότι η εναγόμενη διατηρεί στην Αλεξανδρούπολη επιχείρηση καφέ, με το διακριτικό τίτλο συνολικής επιφάνειας 30τ.μ., στον οποίο κατά τα χρονικά διαστήματα από 01.01.2019 έως 31.12.2019, από 01.01.2020 έως 29.02.2020, από 01.07.2020 έως 31.10.2020, από 01.06.2021 έως 31.12.2021 και από 01.02.2022 έως 31.12.2022 προέβη, διά των νομίμων εκπροσώπων της, διευθυντών, υπαλλήλων και εν γένει προστηθέντων της, σε δημόσια εκτέλεση μουσικής διά μηχανικών μέσων, χωρίς την εκ του νόμου προβλεπόμενη άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικών έργων, που αποτελούν πνευματική δημιουργία των αναλυτικώς αναφερομένων στην ένδικη αγωγή μελών του ενάγοντος, αν και η εναγόμενη γνώριζε ότι απαιτείται προς τούτο έγγραφη άδεια δημόσιας εκτέλεσης. Ότι ειδικότερα έκανε παράνομα και υπαίτια (εν γνώσει της) χρήση του προστατευόμενου μουσικού ρεπερτορίου του και συγκεκριμένα στις 06.10.2022 εκτέλεσε δημόσια τα αναφερόμενα (δειγματοληπτικά) στην αγωγή μουσικά έργα, την προστασία και διαχείριση των οποίων του είχαν εκχωρήσει οι πνευματικοί τους δημιουργοί. Για τους λόγους αυτούς, ζητά, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει το συνολικό ποσό των 7.106,88 ευρώ και ειδικότερα: α] ως αποζημίωση, κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, για το ως άνω χρονικό διάστημα για την παράνομη και υπαίτια εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου του το συνολικό ποσό των 4.106,88, που αποτελεί το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια, η εναγόμενη υπόχρεος και όπως αυτό ειδικότερα αναλύεται στην αγωγή, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής και έως την εξόφλησή του, β] ως χρηματική του ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, αφού προσβλήθηκε η καλή του φήμη, η πίστη, το όνομα και το κύρος του στις συναλλαγές, το ποσό των 3.000,00 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής και έως την εξόφλησή του, καθώς και να καταδικαστεί η εναγόμενη στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων. Επικουρικά, ζητά με βάση τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει το ποσό των 2.053,44 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στην πλουτισμό που αποκόμισε η εναγόμενη σε βάρος της περιουσίας του ενάγοντος και χωρίς νόμιμη αιτία, λόγω μη καταβολής των πνευματικών δικαιωμάτων που όφειλε να είχε καταβάλει για τα έτη 2019-2022,

σύμφωνα με το αμοιβολόγιο του ενάγοντος. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η αγωγή αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό (άρθρο 14 παρ. 1 περ. α' και 22 ΚΠολΔ), κατά την προσήκουσα τακτική διαδικασία, καθώς νομική βάση της αγωγής αποτελεί η παράνομη και υπαίτια προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας από την εναγόμενη και όχι ο καθορισμός του ύψους της οριστικής εύλογης αμοιβής, λόγω άρνησης της εναγόμενης να καταβάλει την καθορισθείσα από τον ενάγοντα οργανισμό εύλογη αμοιβή, η οποία υπάγεται στην εξαιρετική υλική αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου, εκδικαζόμενη κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών σύμφωνα με την διάταξη των παραγράφων 6 και 7 του άρθρου 22 του ν. 4481/2017. Είναι περαιτέρω η αγωγή αρκούντως ορισμένη (άρθρο 216 παρ. 1 του ΚΠολΔ), απορριπτομένου του περί αντιθέτου ισχυρισμού της εναγόμενης, αφού περιέχει όλα τα αναγκαία και προβλεπόμενα από τις προαναφερόμενες στην μείζονα σκέψη διατάξεις για τη θεμελίωση της στοιχεία (παράνομη και υπαίτια προσβολή, αιτιώδης με την προσβολή ύπαρξη ζημίας, ύψος συνήθους καταβαλλόμενης αμοιβής για τον προσδιορισμό της αιτούμενης αποζημίωσης). Επιπλέον, η αγωγή είναι και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 25 παρ. 1 και 3, 46, 49, 65 του ν. 2121/1993 και 6, 7 και 23 του ν. 4481/2017, καθώς και σε αυτές των άρθρων 59, 60, 297, 298, 299, 330, 340, 346, 914, 932 ΑΚ, 907, 908 παρ. 1 και 176 του ΚΠολΔ, πλην της επικουρικής βάσης του αδικαιολόγητου πλουτισμού, καθόσον κατά το σκέλος αυτό η αγωγή θεμελιώνεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά, στα οποία ερείδεται και η κύρια βάση της, ενώ η αγωγή από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, τόσο από ουσιαστική όσο και από δικονομική άποψη, έχει επιβοηθητικό ή επικουρικό χαρακτήρα και μπορεί να ασκηθεί, μόνο αν λείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από σύμβαση ή αδικοπραξία. Στην περίπτωση δε που η εκ του αδικαιολόγητου πλουτισμού αγωγή στηρίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά, στα οποία θεμελιώνεται η αγωγή από σύμβαση ή αδικοπραξία, η αγωγή είναι νομικά αβάσιμη, γιατί, αφού υπάρχει σύμβαση ή αδικοπραξία, ο ενάγων δύναται να ασκήσει τις αξιώσεις του από αυτές και δεν μπορεί να προσφύγει στην επικουρική αγωγή του αδικαιολόγητου πλουτισμού (ΟΛΑΠ 22/2003 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, όπως προκύπτει από την επισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας, η αγωγή ασκείται παραδεκτά, καθώς: Α] έχει επιδοθεί στην εναγόμενη, κατά τη διάταξη του άρθρου 215 παρ. 2 του ΚΠολΔ (όπως

αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ.2 του άρθρου δεύτερου του άρθρου 1 του Ν.4335/2015), η υπό κρίση αγωγή εντός της προθεσμίας των 30 ημερών από την κατάθεσή της (βλ. την με αριθμό 4450Δ/08.11.2022 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Θράκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης σε συνδυασμό με την ημερομηνία κατάθεσης της αγωγής στις 26.10.2022), Β] έχει κατατεθεί από τους διαδίκους το έγγραφο πληρεξουσιότητας της διάταξης του άρθρου 96 ΚΠολΔ (βλ. την από 07.02.2023 εξουσιοδότηση με την οποία δίδεται ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα από το ενάγον νομικό πρόσωπο στο δικηγόρο του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης να παραστεί και να το εκπροσωπήσει στην παρούσα δίκη, καθώς και την από 16.02.2023 εξουσιοδότηση με την οποία δίδεται ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα από την εναγόμενη στο δικηγόρο του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης να παραστεί και να την εκπροσωπήσει στην παρούσα δίκη, Γ] έχει κατατεθεί εκ μέρους του ενάγοντος το προβλεπόμενο από το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 4640/2019, ενημερωτικό έγγραφο για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς σύμφωνα με την παράγραφο 1 του ίδιου νόμου, το οποίο φέρει ημερομηνία 20.10.2022, Δ] έχουν κατατεθεί από το ενάγον καθώς και την εναγόμενη, προτάσεις, με όλα τα αποδεικτικά τους μέσα και διαδικαστικά έγγραφα, στις 23.02.2023 και 21.02.2023 αντίστοιχα, όπως αποδεικνύεται από τις ενυπόγραφες επισημειώσεις της Γραμματέως του Δικαστηρίου τούτου επί των κατατεθειμένων προτάσεων του ενάγοντος και του εναγόμενου αντίστοιχα (καταληκτική ημερομηνία για την κατάθεση των προτάσεων, ήτοι η 100^η ημέρα από την κατάθεση της αγωγής είναι η 23^η.02.2023), Ε] για το αντικείμενο της αγωγής έχει καταβληθεί από το ενάγον το νόμιμο τέλος δικαστικού ενσήμου με τα ανάλογα υπέρ τρίτων ποσοστά (βλ. το με κωδικό παραβόλου 565318666953 0821 0017 e-πάρβολο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων καθώς και την επισυναπτόμενη πληρωμή αυτού), όπως επίσης και η νόμιμη προέσπραξη της δικηγορικής αμοιβής κατ' άρθρο 61 του ν. 4194/2013 «Κώδικα Δικηγόρων» του πληρεξουσιού δικηγόρου του. Πρέπει, επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη ως προς την κύρια βάση της, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Η εναγόμενη, με τις προτάσεις της, αρνείται απολογημένα την ιστορική βάση της αγωγής (άρθρο 261 ΚΠολΔ), και υποστηρίζει ότι ουδέποτε προέβη με την συμπεριφορά της σε παράνομη και υπαίτια προσβολή του ανηδίκου της. Εκθέτει, περαιτέρω, ότι στο κατάστημα που διατηρεί, αναπαράγεται αποκλειστικά ξενόγλωσση μουσική, από την πλατφόρμα μουσικής Soundreef, της

Ανεξάρτητης Οντότητας Διαχείρισης, έχοντας συνάψει για τα επίδικα χρονικά διαστήματα, ήτοι για τα έτη 2019-2022, έγγραφες συμβάσεις για τις οποίες κατέβαλε και τα αντίστοιχα ποσά της συνδρομής. Τέλος, απαιτεί, επικουρικά, να περιοριστεί η αξιούμενη από το ενάγον αποζημίωση στο ποσό των 779,96 ευρώ, υπολογιζόμενη στην κατηγορία Β2 του αμοιολογίου του ενάγοντος και αρνείται το κονδύλιο της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ως μη νόμιμο και επικουρικά ως υπερβολικό.

Από το σύνολο των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη ενώ άλλα για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, κάποια από τα οποία, λόγω της ιδιαίτερης σημασίας τους, μνημονεύονται ειδικότερα παρακάτω, χωρίς να παραγνωρίζεται η αποδεικτική δύναμη των λοιπών (ΑΠ 139/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), από την με ημερομηνία 14.02.2023 και με αριθμό πρωτ. ΔΣΘ_ΕΒ_0005227_2023 ένορκη βεβαίωση του

ενώπιον του δικηγόρου του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης

(η καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητα του οποίου θεμελιώνεται στη διάταξη του άρθρου 74 παρ. 6 του ν. 4690/2020) που λήφθηκε με επιμέλεια του ενάγοντος, χωρίς την παρουσία της εναγόμενης, αλλά ύστερα από εμπρόθεση, τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες πριν τη λήψη της (άρθρο 422 ΚΠολΔ), νομότυπη κλήση αυτής (βλ. τη με αριθμό 4450Δ/08.11.2022 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης από τις με αριθμούς 54 και 55/20.02.2023 ένορκες βεβαιώσεις του

Δημητρακόπουλου του | κα Ειρηνοδίκη Αλεξανδρούπολης που λήφθηκαν με την επιμέλεια της εναγόμενης, χωρίς την παρουσία του ενάγοντος, αλλά ύστερα από εμπρόθεση, τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες πριν τη λήψη τους (άρθρο 422 ΚΠολΔ) νομότυπη κλήση αυτού (βλ. τη με αριθμό 8648^F/09.02.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Το ενάγον νομικό πρόσωπο είναι αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης και έχει ως αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων επί των μουσικών έργων των μελών του, ήτοι συνθετών και σπινταριστών, εκδοτών/υποεκδοτών μουσικών έργων και εν γένει δικαιούχων στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή, δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας και των διεθνών συμβάσεων. Στο πλαίσιο αυτό του έχει ανατεθεί από τα μέλη του (μουσικούς, συνθέτες, σπινταριστές κ.λπ.) να καταρτίζει συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη ποσοστιαία/ή και εύλογη αμοιβή, να εξασφαλίζει στους δημιουργούς την καθορισθείσα αμοιβή, να εσπράττει την αμοιβή και να κατανέμει μεταξύ των δικαιούχων τα εσπραττόμενα ποσά, να προβαίνει σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων ή των

δικαιούχων τους, να χορηγεί άδεια για τη δημόσια εκτέλεση των έργων των δημιουργών κ.λπ. Επίσης, ο ενάγων οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων έχει συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτόν αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες έχει όλες τις παραπάνω εξουσίες και αρμοδιότητες σχετικά με τα έργα των αλλοδαπών πνευματικών δημιουργών, κατά τον ίδιο τρόπο και με τις ίδιες αρμοδιότητες και υποχρεώσεις που υπάρχουν για τους Έλληνες δικαιούχους, για όλη την ελληνική επικράτεια. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα παραπάνω και βάσει της αναλυτικής απαρίθμησης των αλλοδαπών δημιουργών-ρεπερτορίου που εκπροσωπεί το ενάγον και που περιλαμβάνεται στην ένδικη αγωγή, το τελευταίο νομιμοποιείται ενεργητικά στην άσκηση της κρινόμενης αγωγής, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 4481/2017. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη διατηρεί στην Αλεξανδρούπολη και επί της οδού 14^{ης} Μαΐου αρ. 19 επιχείρηση μαζικής εστίασης και συγκεκριμένα επιχείρηση καφέ, με το διακριτικό τίτλο «DE PARIS», συνολικής επιφάνειας 26,7 τ.μ., στην οποία κατά τα χρονικά διαστήματα από 01.01.2019 έως 31.12.2019, από 01.01.2020 έως 29.02.2020, από 01.07.2020 έως 31.10.2020, από 01.06.2021 έως 31.12.2021 και από 01.02.2022 έως 31.12.2022 έκανε χρήση του προστατευόμενου από το ενάγον ξένου μουσικού ρεπερτορίου, με μηχανικά μέσα, χωρίς να είναι εξοπλισμένη με την εκ του νόμου προβλεπόμενη άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικών έργων, που αποτελούν πνευματική δημιουργία των ως άνω αναφερόμενων μελών του ενάγοντος, αν και γνώριζε ότι απαιτείται προς τούτου έγγραφη άδεια δημόσιας εκτέλεσης. Ειδικότερα, αποδείχθηκε ότι το ενάγον είχε επαναλημμένα οχλήσει την εναγόμενη, ενημερώνοντας την για το παράνομο της πράξης της να προβαίνει σε δημόσια εκτέλεση του προστατευόμενου ρεπερτορίου, χωρίς να είναι εφοδιασμένη με την απαιτούμενη άδεια,, ζητώντας της να καταβάλει την οφειλόμενη αμοιβή (βλ. σχετ. τα με αριθμό 276/9.12.2019, 2335/17.01.2020 και 9963/6.04.2022 απογραφικά ενημερωτικά δελτία, καθώς και τις από 27.12.2019, 21.01.2020, 12.07.2021 και 09.06.2022 επιστολές οφειλής του τιμήματος δημόσιας εκτέλεσης, που κοινοποιήθηκαν στην εναγόμενη και που προσκομίζει μετ' επικλήσεως το ενάγον). Ωστόσο, παρά τις ανωτέρω οχλήσεις η εναγόμενη δεν συμμορφώθηκε και τελικά κατόπιν του από 06.10.2022 δειγματοληπτικού ελέγχου που διενεργήθηκε περί ώρα 11.30-12.00 στο κατάστημα εστίασης της εναγόμενης από εντεταλμένο υπάλληλο του ενάγοντος οργανισμού (βλ. σχετ. το προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως φωτοαντίγραφο της από 06.10.2022 λιανικής απόδοξης ταμειακής μηχανής, που εξέδωσε η εναγόμενη διαρκούντος του ελέγχου, καθώς και από τις εκτυπώσεις από την εφαρμογή αναγνώρισης τίτλων τραγουδιών «Shazam») διαπιστώθηκε ότι η εναγόμενη προέβη παράνομα και υπαίτια (εν γνώσει της) σε χρήση του προστατευόμενου μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος και συγκεκριμένα κατά τον ως άνω αναφερόμενο χρόνο και τόπο, όπου έλαβε χώρα ο έλεγχος, εκτέλεσε δημόσια στο κατάστημα της, καθιστώντας προστά στο κοινό, τα εξής δειγματοληπτικά αναφερόμενα μουσικά έργα, που το ενάγον

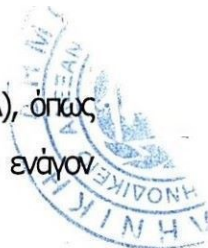
δηλώνει εγγράφως, βάσει της διάταξης του άρθρου 7 παρ. 1 και 2 του ν. 4481/2017 ότι του έχουν εκχωρήσει την προστασία και διαχείριση βάσει συμβάσεων οι πνευματικοί τους δημιουργοί, ήτοι: 1] No Ordinary Love των δημιουργών Matthewman Stuart Colin και Adu Sade, 2] Black Hole Sun του δημιουργού Cornell Christopher J, 3] Streets of Love των δημιουργών Jagger Michael Phillip και Richards Keith, 4] Sweet Dreams των δημιουργών Stewart David Alloan και Lennox Ann και 5] Angel Eyes των δημιουργών Brent Earl K και Dennis Matt. Όπως προκύπτει από τον προσκομιζόμενο κατάλογο των δημιουργών έργων, ο ενάγων οργανισμός συλλογικής διαχείρισης εκπροσωπεί πλήθος ελλήνων και αλλοδαπών δημιουργών, μεταξύ των οποίων και οι ανωτέρω, ενώ η εναγόμενη δεν ανταποκρίθηκε στο βάρος ανταπόδειξης περί έλλειψης νομιμοποίησης του ενάγοντος προς ανατροπή του καθιερούμενου στο άρθρο 7 του ν. 4481/2017 μαχητού τεκμηρίου της νομιμοποίησης του ενάγοντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την παροχή πληρεξουσιότητας και την είσπραξη των αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία όλων των έργων των πνευματικών δημιουργών, που εκπροσωπεί. Επιπλέον, αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη προέβη στην ως άνω παράνομη και υπαίτια ενέργεια της αναπαραγωγής των προστατευόμενων από το ενάγον έργο, χωρίς προηγουμένως να λάβει έγγραφη άδεια εκμετάλλευσης του ενάγοντος (άρθρα 13 και 14 του ν. 2121/1993), ως νόμιμο εκδοχέα των δικαιωμάτων των δημιουργών και χωρίς την καταβολή σε αυτόν της νόμιμης αμοιβής. Αντίθετα, η εναγόμενη, παρά το γεγονός ότι είχε ενημερωθεί από τον ενάγοντα οργανισμό για την υποχρέωση της να καταβάλει την νόμιμη αμοιβή ώστε να λάβει την απαιτούμενη εκ του νόμου άδεια εκμετάλλευσης, συνέχιζε να προβαίνει σε δημόσια αναπαραγωγή των έργων των ανωτέρω δημιουργών, ενέργεια η οποία αποτελεί προσβολή του απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος του έργου των δημιουργών, την προστασία των οποίων έχει αναλάβει το ενάγον, και σιμιστα πράξη παράνομη και υπαίτια εκ μέρους της εναγομένης. Προς επίρρωση του γεγονότος ότι η εναγόμενη προέβαινε εν γνώσει της στην δημόσια αναπαραγωγή των έργων των ανωτέρω δημιουργών στο κατάστημα της, χωρίς να είναι εφοδιασμένη με την απαιτούμενη άδεια, αναφέρεται ότι ουδέποτε η εναγόμενη εναντιώθηκε ή αμφισβήτησε το περιεχόμενο των έγγραφων εδοποιήσεων που της απέστειλε το ενάγον, αποστέλλοντας σχετικά κάποια εξώδικη απάντηση ή διαμαρτυρία. Ο δε ισχυρισμός της εναγομένης ότι στο κατάστημα που διατηρεί, αναπαράγεται αποκλειστικά ξενόγλωσση μουσική, από την πλατφόρμα μουσικής Soundreef, της Ανεξάρτητης Οντότητας Διαχείρισης, έχοντας συνάψει για τα επίδικα χρονικά διαστήματα, ήτοι για τα έτη 2019-2022, έγγραφες συμβάσεις για τις οποίες κατέβαλε και τα αντίστοιχα ποσά της συνδρομής, προκειμένου να αρνηθεί την υποχρέωση της να λάβει, έναντι αμοιβής, την απαιτούμενη άδεια εκμεταλλεύσεως του ενάγοντος, θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος. Ειδικότερα, όπως

προκύπτει από τις προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως από την εναγομένη για τα έτη 2019-2022 άδειες δημόσιας εκτέλεσης μουσικής, οι άδειες αυτές χορηγήθηκαν στην εναγομένη από το ΠΑΣΚΕΔΙ (Πανελλήνιο Σωματείο Καταστηματαρχών και Καταναλωτών Εστίασης και Διασκέδασης) ως αποκλειστικού αδειοδότη της εταιρίας Soundreef Ltd στην Ελλάδα, το οποίο όμως δεν αποτελεί Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 κατά τα στη οικεία μείζονα σκέψη διαλαμβανόμενα, έτσι ώστε να δύναται να παρέχει τέτοιες υπηρεσίες, ενώ ήδη έχει ενημερώσει προς τούτο και ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) με ανάρτηση στην ιστοσελίδα που διατηρεί. Σε κάθε δε περίπτωση από το πλήθος των αναρτήσεων στο δημόσιο προφίλ στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης με την επωνυμία Facebook, που διατηρεί η εναγομένη για την διαφήμιση της επιχείρησής της, τις οποίες επικαλείται και προσκομίζει το ενάγον, δεν αποδείχθηκε ότι η εναγομένη κάνει αποκλειστικά χρήση μόνο αυτών των μουσικών έργων από την πλατφόρμα μουσικής Soundreef, αφού προέβαινε και σε εκδηλώσεις με την αναπαραγωγή ζωντανής μουσικής. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι η συνήθως καταβαλλόμενη μηνιαία αμοιβή, για το συγκεκριμένο είδος εκμετάλλευσης, από ομοσάδεις με αυτήν της εναγομένης επιχείρησης, ήτοι της αυτής κατηγορίας, του αυτού εμβαδού, καθώς και των μέσων και του τρόπου δημόσιας εκτέλεσης της μουσικής, όπως αποδεικνύεται από τα προσκομιζόμενα τιμολόγια συναφών επιχειρήσεων με αυτήν της εναγομένης, καθώς και το αμοιβολόγιο του ενάγοντος, το οποίο έχει καταρτίσει και γνωστοποιήσει στο κοινό, ανέρχεται για δημόσια εκτέλεση μουσικής με απλά μηχανικά μέσα χωρίς φυσικό Disk Jockey (κατηγορία 03-AM) για τα έτη 2019 έως 2022 στο ποσό των 46,00 ευρώ μηνιαίως (πλέον Φ.Π.Α. 24%). Με βάση τα ανωτέρω, η αμοιβή που η εναγομένη όφαιλε να καταβάλει στον ενάγοντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων, για τη χορήγηση της προβλεπόμενης από τα άρθρα 13 και 14 του ν. 2121/1993 άδειας για τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων στην επιχείρησή της ανέρχεται στα ακόλουθα ποσά: α) για το έτος 2019 και συγκεκριμένα από 01.01.2019 έως 31.12.2019, ήτοι 46,00 ευρώ x 12 μήνες = 552,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α 24% ποσού 132,48 ευρώ, ήτοι συνολικά 684,48 ευρώ, β) για το έτος 2020 και συγκεκριμένα από 01.01.2020 έως 29.02.2020 και από 01.07.2020 έως 31.10.2020, ήτοι 46,00 ευρώ x 6 μήνες = 276,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 66,24 ευρώ, ήτοι συνολικά 342,24 ευρώ, γ) για το έτος 2021 και συγκεκριμένα από 01.06.2021 έως 31.12.2021, ήτοι 46,00 ευρώ x 7 μήνες = 322,00 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 77,28 ευρώ, ήτοι συνολικά 399,28 ευρώ και δ) για το έτος 2022 και συγκεκριμένα από 01.02.2022 έως 31.12.2022, ήτοι 46,00 ευρώ x 11 μήνες = 506,00 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 121,44 ευρώ, ήτοι συνολικά 627,44 ευρώ και συνολικά το ποσό των 2.053,44 ευρώ (684,48 + 342,24 + 399,28 + 627,44), κατά το οποίο η εναγομένη παράνομα και υπαίτια ζημίωσε τον ενάγοντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων. Αντίθετα, δεν αποδείχθηκε ο ισχυρισμός της εναγομένης περί υπαγωγής της στην

κατηγορία Β2 του αναρτημένου αμοιβολογίου του ενάγοντος, καθόσον στην κατηγορία αυτή εντάσσονται όλα τα καταστήματα εστίασης τα οποία χρησιμοποιούν την μουσική βοηθητικά με απλά μηχανικά μέσα, χωρίς να προορίζεται η μουσική για την ψυχαγωγία του κοινού, ενώ αντίθετα αποδείχθηκε πλήρως ότι η εναγόμενη προέβαινε σε συστηματική αναπαραγωγή μουσικής του προστατευόμενου ρεπερτορίου του ενάγοντος με σκοπό την ψυχαγωγία των πελατών της. Από τα ανωτέρω αποδείχθηκε ότι για το ως άνω χρονικό διάστημα η εναγόμενη έχει έναντι του ενάγοντος υποχρέωση αποζημίωσης (άρθρο 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993), η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της συνήθους καταβαλλόμενης αμοιβής για το συγκεκριμένο είδος εκμετάλλευσης από ομοειδείς με αυτήν της εναγόμενης επιχειρήσεις, συνεπώς η αποζημίωση, που δικαιούται το ενάγον, ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής αυτής (άρθρο 65 παρ. 2 εδ. β' του Ν. 2121/1993), ήτοι στο συνολικό ποσό των 4.106,88 ευρώ (2.053,44 ευρώ x 2). Τέλος, από την αδικοπραξία της εναγόμενης, το ενάγον υπέστη ηθική βλάβη, αφού προσβλήθηκε η εμπορική του πίστη, η επαγγελματική του υπόληψη, το όνομα και το κύρος του στις συναλλαγές ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των περιουσιακών δικαιωμάτων των δημιουργών που εκπροσωπεί. Το Δικαστήριο κρίνει ότι για την χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του ενάγοντος, πρέπει να του επιδικασθεί το ποσό των 300 ευρώ (άρθρο 932 ΑΚ), το οποίο κρίνεται εύλογο και δίκαιο με βάση τον βαθμό πτώσιματος της εναγόμενης, τις συνθήκες τέλεσης του αδικήματος, το είδος, τη βαρύτητα και την έκταση της προσβολής, καθώς και την οικονομική κατάσταση των διαδίκων. Είναι δε ανάλογο με τις ως άνω περιστάσεις αλλά και σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή κατοχυρώνεται με τα άρθρα 25 παρ. 1 του Συντάγματος και 2 παρ. 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α' 256/1974, πρβλ. σχετικά και τις ΟΛΑΠ 10/2017, ΟΛΑΠ 9/2015 και ΑΠ 142/2019, δημοσιευμένες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στο ενάγον το συνολικό ποσό των τεσσάρων χιλιάδων τετρακοσίων έξι ευρώ και ογδόντα οκτώ λεπτών (4.106,88 + 300 = 4.406,88 ευρώ), με τον νόμιμο τόκο επιδικίας (άρθρο 346 ΑΚ) από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση του ενάγοντος. Επίσης θα πρέπει να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστική στο σύνολο της, κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό, καθώς κατά την κρίση του Δικαστηρίου συντρέχει προς τούτο λόγος, διότι η καθυστέρηση εκτέλεσης είναι δυνατόν να προκαλέσει σημαντική βλάβη στο ενάγον (άρθρο 907 και 908 παρ. 1 ΚΠολΔ). Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος πρέπει να επιβληθούν, κατόπιν αιτήματος του, σε βάρος της εναγόμενης, ανάλογα με την έκταση της ήττας της

τελευταίας στη δίκη (άρθρα 176 εδ. α', 178 παρ. 1, 189 και 190 παρ. 1 και 2 του ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης ορίζεται, ενώ δεν αποδείχθηκε ότι το ενάγον υποβλήθηκε σε κάποια δαπάνη για την ανακάλυψη του προσβολέα (άρθρο 63β ν. 2121/1993).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στο ενάγον το συνολικό ποσό των τεσσάρων χιλιάδων τετρακοσίων έξι ευρώ και ογδόντα οκτώ λεπτών (4.406,88 ευρώ), με τον νόμιμο τόκο επιδικίας από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση αυτή προσωρινά εκτελεστή ως προς την πιο πάνω καταμηριστική της διάταξη.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων ογδόντα πέντε (285) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του στην Αλεξανδρούπολη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στις 19 Ιουνίου 2023, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβες αντιγραφο
Αλεξανδρούπολη 30.4/2024

